UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Ekklēsiastēs Solomōntos Emmetrōs Metaphrastheis

Dolscius, Paul

Lipsiæ, 1559

VD16 B 3639

Κεφα. ι.

urn:nbn:de:hbz:466:1-69711

Visual Library

ΚΕΦΑ. κ.

Ἀγλαὸν ἡ σοφίη καὶ φαίδιμον ὄμμα παρέχει
τοῖς ἐπιτηδεύσιν εὖ μὲν ἐπισταμένοις.
αὐτὰρ ὁ αὐθαδίης ὀλοῆς πλέος, ἠδὲ ἀπηνής
ξὺν πολλοῖς ὀλέκει αὐτὸς ἑαυτὸν ἀνήρ.
πειθήμων τῷ ἄνακτι καθὼς δεῖ ἐχέφρονα εἶναι,
ἴσθι, χ' ὅσ' ἐντέλλει ἐν φρεσὶ σῇσι τίθει.
οὐκ ἐπὶ τοῖσδ' ἔμπης θεοῦ ὄργια τὶς ἀθερίζων,
ὡς ἀμελεῖς αὐτοῦ νήπιοι ὄντες ὅλως.
καὶ μὴ ἀπεσαίης κείνοιο διχοστασιάζων,
οὔτ' ὄπιν ἀζόμενος τοῦδ' ἔτι ὡς τὸ πάρος·
μήτε σοι ἐμμενέειν ἀνομήμασ', ἀτασθαλέοντε
ἐν φρεσὶ νωλεμέως λευγαλέῃσιν ἄδοι.
ἐκ θεόφιν γὰρ ἄναξ μεγάλην ἐπιειμένος ἀλκὴν
λυγρὰ σε δρῶντα πάλιν δρᾶν δύναθ' οἷα θέλει.
οὔθ' ἅλιον κείνου ἔπος ἐστὶ περ θ' ὅττι κεν εἴπῃ,
οὔθ' ἄυτως φωνὴν ἀδρανέουσαν ἵει.
ὅσσ' οὖν σοὶ στόματι προσάπτει καρτεροφώνῳ,
ἴσθι σὲ δεῖν θυμῷ οὐκ ἀέκοντι τελεῖν.
καὶ μὴ τολμῴη πείθεσθ' οἱ ἀναινόμενός τις
βαζέμεναι, διά τι δρᾷς τάδε, ἠὲ κέλῃ;
μᾶλλον ἀκὴν δ' ἴσχων ἐντάλμασιν ὑπήκοος εἴη,
καὶ οἱ σκηπτούχῳ ἧρ' ἄτ' ἄνακτι φέροι.
καὶ γὰρ ὁ πειθαρχῶν προστάγμασιν ὄλεθρον ἀλύξει
δεινόν, ὃς ἔρδοντας πάντας ἀλιτρὰ μένει.
ὧ τὸν καιρὸν ἀνὴρ προσεοικότ' ἐπίσταθ' ὁ θυμὸν
στήθεσ' ἐπιφροσύνης ἔμμορον οἷσι λαχών.
εὖ εἰδὼς ὥρην θεὸς ὅττι προώρισεν αὐτὸς
τῇ κρίσει ἀνδρομέης φρικτῇ ἀτασθαλίης.

καὶ

καὶ μισθὸν κατ' ἕκαστον ἑῶν ἀντάξιον ἔργων,
  ἢ μὲν τῶν ἀγαθῶν οἰσέμεν, ἢ δὲ κακῶν.
καὶ διὰ τοῦτο δυσημοριέων πλέος αὐτὸ τέτυκται,
  τοῖς μερόπεσσιν ὅλος ξισαλάνεσσι βίος.
ὅππως εἰδῶσιν θεὸν ἔκδικον ἰσχέμεν ὄμμα,
  πάντε δικαζέμεναι μελλέμεν ἔργματα βροτῶν.
εἰσὶν ὅμως πολλοὶ τοῖς οὐ μέλει ὠκυμόροις περ,
  φρεσσὶ προελθόντων ἐν σφετέρῃσι κακῶν.
τοὔνεκα καὶ τῶν ἐσσομένων ἀδαήμονας αὐτούς,
  ἄπρουπτος φθείρει πότμος ἐπερχόμενος.
οὐδεὶς γὰρ ζωῆς κρατέει βροτὸς ἧς κρατερός περ,
  οὔτε φύλαξ ψυχῆς ἐστί τις αὐτὸς ἑῆς.
οὔτ' ἐπιόντα μόρον κεν ἀπώσαιτ' ἄλκιμος ὤνηρ,
  πᾶν γὰρ ἐπερχομένου λείπει ἔτ' οὐδ' ἐμένος.
οὔτ' ἀναχάζοιτ' ἂν τῆσδ' αἰνῆς δηϊότητος,
  ἣν ἐφάπαξ στήσει πότμος ἅπαντι βροτῷ.
οὔτ' ἀσεβοῦντα μάχης ἀσεβήμαθ' ἕθ' ἄνδρ' ἐρύσαιτο
  τῆσδε, πάλιν δ' ὥσει ὧν γὰρ ἔρεξε δίκην.
ταῦτά μοι ὡς μαθέειν ἦν ἐξεπίτηδες, ἑώρων
  πλεῖσθ' ὑπ' ἂρ ἠελίῳ παμφαεῖ αἴσυλ' ὅμως.
ἦν κράτει ὧ πίσυνός τις ὑβρίζων πλησίον ἄλλον,
  ἦν δ' ὀλοὴν οὐδεὶς ὧ ἀπάμυνε βίην.
χ' οἱ κακοὶ εἰρήνης ἀπέλαυον ἀκηδέϊ θυμῷ,
  ἦν δ' ἀνίη σφέτερος πᾶσ' ἀγαθοῖσι βίος.
καὶ τυμβευθῆναι πάλιν ἔδρακον ἄνδρας ἀλιτρούς,
  ὡς ἐπέκλωσε πέρας σφισὶ βίοιο θεός.
οἷς κατ' ἐνὶ ζωῇ σφετέρῃ πρωτεῖα φέρουσιν,
  οὐκ ὀλίγοι τιμὴν ὡς ἁγίοισι νέμον.
τῶν δ' οἱ ἐπιχθόνιοι ἐπὶ πάγχυ λάθοντο θανόντων,
  ἐν τῶν τηΰσίων ὅττι καὶ αὐτὸ πέλει.

ὅττι μὲν αἶψα δίκην διδόασι σχέτλιοι ἄνδρες
    ὀψὲ δὲ τῆς σφετέρης πολλάκ᾽ ἀτασθαλίης,
κῆρ ἀδεῶς τολμᾷ τὸ βροτήσιον αἴσυλα ῥέζειν,
    θεῖον ἀλεύασθαι οὐκ ἀλέγοντε χόλον.
αὐτὰρ κἂν νήπιον ἀλιτήματα μυριάκις τις
    ῥεξάμενος, δεινὸν τῶνδ᾽ ἕνεκ᾽ οὔτι πάθῃ,
μακρόβιος τελέθων ἀτυχήματος ἐκτὸς ἅπαντος,
    γαυριόων ἔργων εὐδρομίῃ τε κακῶν:
οἶδ᾽ ἔμπης μάκαρας μούνους εἰς αἰὲν ἔσεσθαι,
    τοὺς ἐλπιζομένους, ἀζομένους τε θεόν.
καὶ τὸν φαινόμενον πολλοῖς εὐδαίμον᾽ ἀλιτρὸν,
    δύσμορον ἐν πρώτοις, καὶ βαρύποτμον ἔμεν.
κἂν δολιχὴν λαχέειν οἱ ζωὴν ἐνθάδε δόξῃ,
    ἧς πεμπαζόμενος πόλλ᾽ ἔτε᾽ ἡλικίης:
αὐτίχ᾽ ὅμως βίος ὀλλύμενος μεταμώλιος αὐτοῦ,
    οὐδὲν, ἀποιχομένη ὡς σκιὴ, ἔασετ᾽ ἔτι.
ἐν πάλιν ἀνδρομέοις ἀκίχητον δ᾽ ἄλλο λογισμοῖς,
    θαυμαστόν τε μάτην τοῖς μερόπεσσιν ἴδον.
τοῖς ἀδίκοις πάσχειν μὲν ἐοικότα λυγρὰ δικαίους,
    τερπνὰ δὲ τοῖς ἀγαθοῖς αὖθι πρέποντα, κακούς.
ὡς ποιησάντων ἀγαθῶν κακὰ, ἐσθλὰ πονηρῶν,
    σφῶν τε κομιζόντων ἄξια ἀμφοτέρων.
τῶν δ᾽ ὡς γινομένων μαστεύειν αἴτια θνητὸν
    ἄνδρα ματαιοφρόνως, ἐς ἀκράαντα πονεῖν.
τοὔνεκα βελτίστως μοὶ ζῆν οἱ ζῶντες ἀλύπως
    δόξαν, ἰαινόμενοι οἷς σφὶν ἔδωκε θεός.
ὄλβου ἀφειδοῦντες σφετέρου τε, ὅσος κεν ὑπάρχῃ,
    γαστέρι πρὸς δαπάνας, ἧς ἐχάτιζε τροφῆς.
τοῦτο γὰρ ἐν γαίῃ καμάτων μόνον ἔστ᾽ ἀμεγάρτων
    πάντεσσιν κέρδος σῖτον ἔδουσι βροτοῖς.

ταῦτα

ταῦτα φρονοῦντα πάλιν μοχθήματα πάντα μεταλ-
οὐ μὸς ἐμὸ ἀνδρομέου θυμὸς ἄνωγε βίου. (λῆμ
ὅττι δρόων καμάτοις κατατρυχομένους τινὰς αἰνοῖς,
καὶ τῇ ἀϋπνίῃ κοιλιδιῶντας ἴδον.
παντοῖ' ὀσσόμενος θεότυκτά τε ἔργματ', ἐπέγνων
εἶν ἀλφιστάων οὐδ' ἐν ἄλωτὰ βροτῶν.
ὅσσον θ' εὑρίσκειν μογέει τάδε τὶς φρεσὶ μᾶλλον,
ἧττον ἐκεῖν' αὐτὸν τετμέμεν οἷον ἔμεν.
κἂν φαίη πολυΐδρις ἐὼν περὶ οἶδα νοῆσαι,
ἄφρων, καὶ τούτων ἐστὶν ἀΐδρις ὅμως.

ΚΕΦΑ. θ.

Τοίαν ὀρεχθοῦντι κραδίῃ θαμά, δῆλον ἔγεντο,
πάντ' ἔμμεναι θείης δράματα ταῦτα χορός.
καί μιν τῶν τε σοφῶν κρατέειν ἅμα, τῶν τε δικαίων,
τῶν τ' ἀμελῶς ζώντων πάγχυ δικαιοσύνης.
μήτε τι ἐν γαίῃ ζαθέης ἀπάνευθε προνοίης
ἢ κακὰ συμβαίνειν, ἢ πάλιν ἐσθλὰ βροτοῖς.
εἰ καὶ τοῖς πλείστοις τὰ βρότεια τυχηρὰ τετύχθαι
πάντ', ἄκριτ' ἐν τούτοις πόλλ' ὁρόωσι, δοκεῖ.
τίς γάρ τοι ἑτάρου ἐθάδ' ὅστε νοήματ' ἔθ' οἶδε;
τίς φίλον ἢ ἐχθρὸν τόνδ' οἱ ἐπίστατ' ἔμεν;
τίς δ' ἔθ' ἑ εἰρήνης ἀπολαύσειν δῆθ' ἐρατεινῆς,
ἢ οὖν ἐγειρόμενον σῖγα προέγνω ἄρην;
κοινὰ πάθη πάντων τῶν μητέρα γαῖαν ἐχόντων,
καὶ χαμαὶ ἐρχομένων, πηλογόνων τε βροτῶν.
χ' ἡ αὐτὴ ὁσίων μοῖρ' ἐστὶν ἅμ', ἠδὲ βεβήλων,
καὶ μύσους καθαρῶν, παμμιαρῶν τε βροτῶν.

οἷά τε